

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 145. szám

2005. december

Kegyelemben gazdag, boldog Új Évet kívánunk
lapunk minden kedves olvasójának!

Újévi köszöntés

Egy újabb év múlt el ismét
földi élted vándorútján...
Adjál hálát: az Úr kísért
áldásával nap nap után.
Szeretete őrzött téged
próbás, nehéz napok alatt,
elrepült egy újabb éved,
de Jézusod veled marad!

Fájdalmasan nyomta vállad
bűn, betegség nehéz terhe,
széppé tette az órákat
mégis Jézus közelsége!
Szeretete őrzött téged
próbás, nehéz napok alatt.
Elrepült egy újabb éved,
de Jézusod veled marad!

Új esztendő határátkövének
fogd meg Jézus áldó kezét,
s újabb évednek küszöbén
segítségül hívjad nevét!
Szeretete őriz téged
szép és borús napok alatt:
repülhetnek múltó évek,
hű Jézusod veled marad!

Szerdahelyi Pál

Fordul az év

Ismét határ-küszöbhez értünk,
fénylő, nagy mérföldkő vakít –
Az úton bár ködös a messzeség...
Titkokat őriz az új év.
Ám menni kell, távlatok hívnak,
elég ha térdünkön megpihenhetünk,
magához von a messzi ég
s jeleket az évszakok írnak...

Venyercsán László

A nevem: Idő

A nevem: Idő. Nem voltam mindig, és
nem is leszek mindig, de most vagyok,
hogy megmérjem az életet.

Az emberek várnak rám, alárendelik
magukat nekem, félnek tőlem, és Istenen
kívül senki sem tud feltartóztatni. Isten a
kezében tart, s ha Ő szól, az én utamnak
vége...

A legtöbb ember azt hiszi, hogy én
mindig leszek. De ez nem igaz. Ha én
majd elmúlok, az örökkévalóság jön...

Akkor már késő lesz!

Túl késő lesz a bűnbánatra, túl késő Istennel Jézus Krisztus által megbékülni. Túl késő lesz hinni. Akkor már csak az „örök” lesz: örök békesség és öröm, vagy örök rettegetés és ítélet.

Ma van a megváltás napja. Azt, hogy mi leszel az örökkévalóságban, ma döntöd el. Ma még vagyok, és haladok. De eljön egy nap, s nem lesz többé így. Akkor már nem leszek veled... s neked nem lesz lehetőséged többé örökkévalóságod felől dönteni!

(vetés és aratás)

Te tudod

Te tudod, Uram,
mi a jó nekem,
rád bízom magam,
fogjad a kezem.
Legyél a társam,
az igazságom.
Ez az én vágyam
és vigaszságom.

Te ismersz engem,
munkálkodszt értem,
bár én a tervet
nem mindig értem.
Magasztos elméd
értelmem felett
vezeti feléd
az életemet.

És ha még olykor
mást mond az eszem,
mint amit jókor
én értem teszel,
később már látom,
úgy volt jó minden:
- Taníts meg várnom
mindenkor hitben.

(Baran Tibor)

Bárhonnan is fúj a szél

Amikor egyszer vidéken jártam, egy tanyán, a csűrön nem mindennapi szélkakast pillantottam meg. A nyílhegyen ezek a szavak álltak:

Isten szeretet!

Kíváncsian léptem be a kapun és megkérdeztem a gazdát:

- Mit jelentsen ez a felirat? Azt hiszi, hogy Isten szeretete oly változékony, mint a szél járása? Talán úgy ingadozik, ahogy a szélkakast forgatja a szél?
- Nem, természetesen nem – válaszolta a gazda. – Azt szeretném minden szemlélővel megértetni, hogy

Isten mindig szeret, bárhonnan fúj is a szél.

(vetés és aratás)

Az Élet kapujában

Lépten-nyomon szembe kell néznünk a kihívással, hogy életünk munkájában fáradhatatlanul kiválóságra törekedjünk. Nem mindenkinek jut komoly szakképzettséget, vagy iskolázottságot igénylő hivatás; még kevesebben emelkednek a művészi, vagy tudományos zsenialitás magaslataira; annál többen végeznek kétkezi munkát a gyárakban, a földeken, vagy akár az utcán. De semmilyen munka nem jelentéktelen. Ha az a munka az emberiséget segíti, akkor méltóságteljes és fontos. Csak úgy szabad hozzáfognunk, hogy minél jobban végezzük. Akinek utcaseprés a feladata, söpörjön úgy, ahogy Michelangelo festett, Beethoven komponált, vagy Shakespeare szonettet írt! Olyan szépen söpörje az utcát, hogy a mennyei seregek mind így dicsérik: „Íme, a nagy utcaseprő, ki jól végezte feladatát!”

(Martin Luther King)

EMBEREK – JÉZUS NÉLKÜL

Vak utakon bolyongva járnak,
céltalanság kíséri őket.
Búfelejtő, nagy akarással
néha-néha összeverődnek
s szétrebbennek riadtan újra,
mennek tovább, jobbat keresvén...
Törj hát az élet kenyeréből
egy darabot számukra, testvér!

Vonja őket hiú reménység,
ott születik s ott hal ki bennük.
Hajtja őket kegyetlen éhség:
szeretetre éhes a lelkük.
Vágyat esznek és álmodnak isznak,
és meghalnak egy őszi estén...
Törj hát az élet kenyeréből
egy darabot számukra, testvér!

Az életed megáldott élet,
nem vagy pedig különb te náluk.
Mért hogy nekik rongyos a szívük,
és szennyes a lelki ruhájuk?
Nincs JÉZUSUK! Halld csak, a LÉLEK
zokogva sír mind-mind elestén...!
Törj hát az élet kenyeréből
egy darabot számukra, testvér!
(Füle Lajos)

Ő szeret

A város egyik főterén egy istentagadó
szónoklatot tartott. Durva módon gyalázta
Istent. Befejezésül így kiáltott fel:

- Halállal büntessen meg engem az
Isten öt percen belül, ha nem
mondtam igazat.

Öt percig néma csend honolt. Senki sem
mert megszólalni.
Az öt perc letelte után az ateista
győzelemittasan felkiáltott:

- Ugye látjátok, hogy igazam volt.
Tehát kétséget kizáróan nincs Isten,
különben szavamon fogva megölt
volna engem.

Ekkor egy idős hölgy, aki a közelében állt,
megkérdezte őt:

- Vannak önnek gyermekei?
- Igen – válaszolta a férfi –, de mit
akar ezzel mondani?
- Na figyeljen csak ide. Ha egyik
gyermeke kést venne elő, és ezt az
ön kezébe adva arra kérné, hogy
ölje meg, megtenné?
- Természetesen nem – válaszolta a
szónok –, hiszen szeretem őt.
- A válasz nagyon helyes volt –
folytatta az istenfélő hölgy –, éppen
ezért hiába próbálta ön is rávenni
Istent arra, hogy ölje meg. Isten
szereti magát, és ezért nem
pusztította el.

Ez a valóság! Türelme végtelen még a
legelvetemültebb gonosztevővel szemben
is.

„Az Úr türelmes hozzátok, mert nem azt
akarja, hogy némelyek elpusztuljanak,
hanem azt, hogy mindenki megtérjen.”
(2.Pt.3:9.)

(ol-ló)

AMIT...

**Amit hallgatnunk kellett
kisgyermekkorunkban:**

Ne mozogj! – mozogj! – lassan! –
gyorsan! – ne bánts! – ide figyelj! – edd
meg mind! – moss fogat! – be ne piszkítsd
magad! – bepisztítottad magad! – légy
már csendben! – nyisd már ki a szádat! –
kérj bocsánatot! – köszönj! – gyere ide! –
ne lábatlankodj körülöttem! – menj
játszani! – ne zavarj! – ne rohanj! – meg
ne izzadj! – vigyázz, mert elesel! –
mondtam, hogy elesel! – úgy kell neked! –
sose figyelsz -, nem vagy képes, - túl kicsi
vagy még, - majd én megcsinálom, - már
nagy vagy, - menj lefeküdni! – kelj már
fel! – elkéssel! – most dolgom van! –

játsszál magad! – takard be magad! – ne menj a napra! – tele szájjal nem beszélünk!

Amit szerettünk volna hallani kisgyermekkorunkban:

Szeretlek, - szép vagy, - örülök, hogy vagy, - beszéljünk kicsit rólad! – teremtsünk egy kis időt magunknak! – hogy vagy? – szomorú vagy? – félsz? – miért nincs hozzá kedved? – éhes vagy? – puha vagy és bársonyos, - gyengéd vagy, - meséld el, mi történt veled! – boldog vagy? – mi fáj? – mi dühített fel? – elmondhatsz mindent, amit akarsz, - bízom benned, - tetszel, ahogy vagy, - jó együtt, - szólj, ha tévedtem!

Sok felnőtt él körülöttem, akik még mindig azokra a szavakra várnak, amelyeket szívesen hallgattak volna kisgyermekkorukban.

Kézításkája fülét gyötörve egy asszony megvallotta: „Tudok róla, hogy a férjem is tudna gyengéd és szeretetteljes lenni. Mert a kutyájával így bánik.”

(Bruno Ferrero)

Köszönöm Neked, Uram, az alázatot

Kérve kérlek, szabadíts meg engem a dölyftől és a gögtől, melyre minden ember, a hívő is hajlamos.

Tudom, Uram, hogy porszem az ember, mégis mily gyakran rajtakapom magam az önhittség vétkén, még a hitben is. Ha úgy érzem, elégedett vagy velem, előnt az önteltség, hogy senki sem szolgál oly híven, mint én, pedig mennyien vannak nálam különbek, akik jobban kiérdemlik, hogy az égi kegy oltalmában éljenek. Ha adok valakinek, aki kér, saját jószágom felfuvalkodottá tesz, pedig csak abból adhatok, amit te adtál nekem, és pöffeszkedésemben is szétárad bennem az

adás öröme. Hisz adni valóban öröm, Uram. S boldogok azok, akik tiszta szívvel adhatnak. Piruló arccal borulok Eléd, bocsánatodért esdve, ha csak egy pillanatra is elfelejttem ezt. Mert hasztalan szolgállok, ha fennhéjázásom megsemmisíti szándékomat, s kárbavész a jótett, ha a dicsekvés bűne árnyékolja be.

Óvj meg a kérkedés vétkétől, Uram.

Nem írott parancsra kérem ezt, hanem mert egész lelkemmel áhítom. És tapasztalatból tudom, hogy mindenhez, ami az élethez fontos, ember csak alázattal közelíthet.

A gög megbéklyózz, az alázat felemel.

Ragadj ki a bűn pocsolyájából, Uram. Oldozd fel béklyóimat és segíts előre lépni az úton, amelyet te jelöltél ki számomra. Hisz a cél talán már közel, de csak alázatos szívvel érhetem el.

Köszönöm Neked, Uram, az alázatot, mely felmagasztosít.

Kunitzer Szonja: Köszönöm c. könyvéből)

„Ha aggodalmaskodásról van szó, a világranglista első tíz helyezettje között vagyok.”

Mosolyt fakasztó, de egyben elgondolkodtató élmény volt ez számomra. Hirtelen Istenre és a saját vágyaimra kellett gondolnom, s felvetődött bennem a kérdés, nem kérek-e Tőle sokszor olyan dolgokat, amelyek már régóta a birtokomban vannak, csak egyszerűen elfelejtettem, hogy már megvannak. Arra a sok csodálatos ígéretre kellett gondolnom, amelyeket a Bibliában adott nekünk. Például Jézus jól ismert szavai a Máté 6:25-ben: „*Ezért mondom nektek: ne aggodjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruháznál?*”

Ha aggodalmaskodásról van szó, a világ első 10 helyezettje között vagyok. Szinte

mindig a tudatára ébrednek ennek, valahányszor egy újszülöttet látok. A „jaj, de édes!” utáni első gondolatom ugyanis a következő: „Milyen jó ennek a csecsemőnek, semmi miatt nem kell aggódnia. Egyszerűen ráhagyatkozhat arra, hogy édesanyja törődik minden szükségletével.”

Tulajdonképpen miért ne tehetném ezt én is? Miért is ne hagyatkozhatnék arra, hogy Isten gondoskodik rólam, amikor megígérte Igéjében? És nem is egyszer – oly sokszor elmondta már!

Természetesen sok olyan dolog van, amivel nekünk felnőtteknek törődnünk kell: pl. a bevásárlás, különben üres marad a hűtőszekrény, a főzés és a takarítás, időpontokban kell megegyezni, születésnap üdvözlőket kell írni stb. Biztosan mindenkinek hosszabb listája van az elintéznivalókról, mint amennyi idő a rendelkezésére áll. Így van ez sajnos, de kell-e vajon ráadásul még aggodalmaskodnunk is ezek miatt, amikor pedig mennyei Atyánknak gondja van ránk? Olykor persze nem a mi elképzeléseink szerint alakulnak a dolgok. Velem legalábbis megtörténik ez alkalomadtán, amikor talán nincs már erőm a háztartási teendőkhöz, és imádkozom, hogy legyen energiám a mosogatáshoz, vagy vasaláshoz. Néha pedig ott marad a piszkos edény, mert aznap már nem sikerül elmosogatni, viszont másnap csak sor kerül rá. Én pedig ilyen dolgokban is bátran kérem Isten segítségét. (Ezt egyébként a nagymamámtól tanultam. Öregkorában gyakran előfordult, hogy elrakott valamit, és képtelen volt visszaemlékezni, hová is tette. Akkor imádkozott, és utána boldogan mesélte nekem, mi mindent és hogyan talált meg újra. Akkoriban ezt régimódinak találtam, nagymama idős korához illő dolognak... Mit mondjak, változtak az idők!)

Több szempontból sem olyan egyszerű már az életünk, mint egy csecsemőé, de

ugyanaz az Urunk, aki ugyanolyan szeretettel törődik velünk. Nemrég olvastam a 2.Mózes 34:6-ban: „Az Úr irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy!”

Hát nem csodálatos ez az Istentől kapott ígéret? Kár lenne ezt a kincset a „pincében” hagyni porosodni. Ha Istenhez tartozunk, akkor mindenünk megvan, amire csak szükségünk van az életben.

Csak hogy sokszor átvesszük teljesítményközpontú társadalmunk normáit – és szánalmas kudarcot vallunk. Nem vagyunk olyan szépek, olyan hatékonyak, olyan tökéletesek, mint amilyeneknek a hamis elvárások szerint lennünk kellene. Telezsúfoljuk egy-egy napunkat mindenféle tervekkel, esténként pedig lehangoltan állapítjuk meg, hogy nem készültünk el mindennel, pedig teljesen kikészültünk. Könnyen előfordul ilyenkor, hogy rossz lesz az ember lelkiismerete, és kisebbrendűnek érzi magát. Veszélyessé akkor válik a dolog, ha az ember a teljesítményközpontú társadalom mércéit átülteti az Istennel való életre, és azt gondolja, hogy Istent sok jó cselekedettel kell kielégítenie.

Vizsgálja felül, hogy a tennivalói listáján szereplő pontokat Isten diktálta-e, vagy becsvágyó törekvésből, ill. kényszerből kerültek-e rá. Isten nem támaszt velünk szemben túlzott követeléseket. Ilyeneket gyakran mi írunk elő magunknak, mert embereknek akarunk tetszeni.

Hiszem azt is, hogy Isten jobban örül a mi Őiránta való szeretetünknek, mint az Érte végzett tetteinknek. Szerintem ez nagyszerű, hogy Isten a mi sokszor annyira „inproduktív” életünk ellenére szeret minket. Van legalább egyvalaki, akinél nem a teljesítmény számít. A Jakab 2:5-ben ez áll: „Vajon nem Isten választotta-e ki azokat, akik a világ szemében szegények, hogy hitben gazdagok legyenek, és örököljék azt az országot, amelyeket Isten az őt

szereplőknek ígért?”

Azért jutunk a mennybe, mert Isten szeret bennünket, nem pedig azért, mert olyan sok mindent teszünk Érte. Az Ő szeretetére válaszul aztán természetes módon fakadnak a cselekedetek is, és Isten megláttatja velünk azokat a dolgokat, amelyeket szeretne, ha mi végeznénk el. De nagyon fontos a sorrend: Isten először szeretett minket, méghozzá feltétel nélkül.

Olykor kicsik az Istentől kapott megbízatások, és jelentéktelennek tűnnek a szemünkben ahhoz képest, amit mások véghezvisznek. De Isten megfordítja a társadalom mércéit, és Őelőtte nagyok a kis dolgok.

Minden hívő testvéremet, aki majdnem elvész a hétköznapi sűrűjében és a gondokban, s akinél talán „a feledés pincéjébe” kerültek Isten ígéretei, szeretném emlékeztetni rá, mit mond Isten neki: *„Nem haragszom rád, és nem dorgállak meg többé. Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békeségem szövetsége nem inog meg – mondja könyörülő Urad.”* (Ézsaiás 54:9-10.)

Lélegezzen fel, és engedje át magát teljesen Isten kegyelmének! Nagyobb Ő, mint ahogy sejtjük!

Ro

se Höfflin (ethos 2001/2)

SPURGEON GONDOLATAIBÓL

„Az egészséges élet tudatos élet, és örül, hogy létezik, működik és növekedik.”

„Aki csupán önmagának él, nem ismeri az élet értelmét, örömét és célját. Csak az ismeri igazán az életet, aki Istennek és másoknak él.”

„Életünk jó vagy rossz sorsa nem terem a falon végigfutó indákon, hanem olyan

magból kél, amelynek gyökérszállai énünk bensejéből erednek.”

„Ne múljék el egy nap sem anélkül, hogy életjelt ne adnál magadról Jézusnak!”

„Aki tudni akarja, hogy mi az élet, az tanulmányozza behatóan Isten kegyelmét.”

Spurgeon gondolatai a GONDVISELÉS-ről

A legnagyobb Szeretet igazságszolgáltatása a mindennapi életünk legapróbb eseményeivel is törődik.

Isten szótárában ismeretlen ez a szó: „lehetetlen”.

Sorsunk vetődésében egyszer-másszor nem látjuk Istenünk kezét, de bizonyosak lehetünk afelől, hogy mindig velünk van.

Aki a csillagok számát ismeri és nevükön szólítja, ígérete szerint bekötözi a vérző sebet és meggyógyítja a megtört szívet.

Sorsunk irányítása Isten dolga. Aki maga akarja sorsának kormányrúdját kezelni, zűrzavarba kerül és bajba jut.

Minden lakatnál és retesznél biztonságosabb az Isten oltalma.

A gondviselés kinyitja a második ajtót, amikor az első becsukódik.

Vesd a jövőnek gondját oda, ahová való: Istenre!

... **nélkül**

Egy kínai misszionárius mondta: rettenetes szó uralkodik a pogányok között – a **n é l k ü l**.

Az emberek *Biblia nélkül* élnek, vasárnap

imádság és hálaadó énekek nélkül. Feletteseik, vezetőik isteni igazságosság és jogosság nélkül. Az otthonok békeesség nélkül valók, a házasságok megszentelődés nélkül. A fiatalok felnőnek értékes ideál nélkül. Szegények vannak helyzetük javulására való kilátás nélkül, betegek a szükséges kezelés nélkül, nyomorúság gyötri őket vigasztalás nélkül, bűn rabjai bocsánat nélkül, és a halál nyeli el őket reménység nélkül.

(Élet és Világosság)

Szerkesztői gondolatok

Mielőtt bármit írnék, megragadom az alkalmat, hogy **minden Kedves Olvasónak Istentől megáldott, nagyon boldog új esztendőt** kívánjak. Köszönet azoknak a Testvéreknek, akik segítették munkánkat saját írásaikkal, vagy egy-egy kedves cikk, vers átadásával.

Nem szeretnék ünneprontó lenni, de amikor ennek a lapszámnak az anyagát összeszedtem, már sokadszor tapasztaltam, hogy csak más írott anyagból (újságból, folyóiratból, könyvből) átvett cikkek gyűlte össze. Nem az a baj, hogy átveszünk cikkeket, hiszen nem mindenki találkozik az idézett iratokkal. A hangsúly a „csak”-on van. Nagyon kevés olyan cikk jelenik meg újságunkban, amely gyülekezetünk tagjaitól származik. Egy-egy saját élmény, megtapasztalás, bizonyoságtétel sokszor több áldást tartogathat, mint az átvett cikkek bármelyike. Úgy gondolom, nem szabadna előfordulnia, hogy legalább két-három „saját” cikk ne legyen lapunkban. Ez a kis újság a **miénk!** A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja! Legyen azáltal is a sajátunk, hogy a mi írásainkkal van

tele.

A Szeretet-Szolgálat már több, mint 10 éve rendszeresen megjelenik. Átvett, vagy saját cikkekkal. Előfordult, hogy késtünk valamilyen (főleg technikai) ok miatt. Ezért és az esetleges hibákért elnézést kérünk. Igyekszünk ezeket kiküszöbölni.

A testvérek szeretik ezt a kis újságot, hiszen szinte percek alatt szétkapkodják megjelenésekor. Ez ad erőt ahhoz, hogy mi (is) szívügyünkkel tekintsük.

Tegyük még jobban sajátunkká a SZERETET-SZOLGÁLAT-ot!

Testvéri szeretettel a szerkesztők nevében :Máté Dániel

F a k a n á l

„Nem lehet abbahagyni” csirke

Hozzávalók: 1 közepes csirke, 8 dkg liszt, 1-1 teáskanál pirospaprika és só, 1-1 mokkáskanál majoranna és fekete bors, késhegynyi őrölt kömény, 2 gerezd fokhagyma, 10 dkg reszelt füstölt sajt, 1-2 nagy fej vöröshagyma, 2 dl tejföl, 4 evőkanál olaj, 1 dkg vaj

Elkészítése: A csirkét feldarabolom, enyhén besózom. A lisztet a fűszerekkel és az összezúzott fokhagymával összekeverem. A csirkedarabokat a keverékbe beleforgatom, kivajazott tepsibe egymás mellé rendezem. Rákarikázom a megtisztított vöröshagymát, rászórom a reszelt sajtot. A maradék lisztet a tejföllel és az olajjal összekeverem. A húsokat ezzel bekenem. A tepsit alufóliával beborítom, előmelegített sütőben, közepes lángon kb. 50 percig sütöm. Végül a fóliát levéve, a tetejét megpirítom.

Sült burgonya, párolt rizs és vajas zöldség is illik hozzá.

Ne feledkezz el a salátáról sem!

Fácánsült rántott ananással

Hozzávalók: 2 fácán, 1 doboz ananászkonzerv (50-60dkg), 5 dkg füstölt szalonna, 1 vöröshagyma, 2 dkg olaj, 2 tojás, 5 dkg liszt, 10 dkg zsemlemorzsa, só.

Elkészítése: A tisztított fácánokat füstölt

szalonnacsíkokkal megtűzdeljük, besózzuk. Kevés olajat hevítünk, amelyben a fácánok minden oldalát kissé megpirítjuk. Hozzáadjuk a vöröshagymát, 1 dl ananászlé, és fedő alatt puhára pároljuk. A levétől lecsurgatott, szalvétán leszárított ananászkarikákat a szokásos módon liszttel, tojással, morzsával panírozzuk, és közvetlenül tálalás előtt forró olajban megsütjük.

(A rántott ananászt adhatjuk házi szárnyasokhoz is körítésnek.)

H u m o r

„Csendes” percek

Az imaóra-vezető befejezte mondanivalóját:

- Most pedig boruljunk le egyenként hangosan, és imádkozzunk azért, hogy...

Tékozló

- Ki volt az – kérdi a tanító –, aki a tékozló fiú hazatérésének a legkevésbé örült?

- A leölt borjú – hangzott a válasz.

Kétszázas sebesség

Egy ember beviszi a Mercedesét a szervizbe.

- Kérem, ha túllépek a kétszázas sebességet, kopog valami a motorban.

A szerelő némi gondolkodás után ezt válaszolja:

- Bizonyára az ön őrangyala, uram.

Ősi mesterség

Három gyülekezeti tag vitatkozik, hogy kié a legősibb foglalkozás.

Az orvos mondja:

- Isten Évát Ádám oldalbordájából alkotta. Az operáció is bizonyítja, hogy az orvoslás a legősibb foglalkozás.

A mérnök közbevág:

- Isten a világot a káoszból teremtette, oda mindenképp mérnöki tudás kell, tehát az én foglalkozásom a legősibb.

Mire a politikus:

- Jó, jó, de ki teremtette a káoszt?

Ádám és Éva

Ádám és Éva sétálgatnak a Paradicsomban:

- Szeretsz engem? – kérdi Éva gyöngéden Ádámtól.

- Hát ki mást? – kérdez vissza Ádám mogorván.

Hat ujjú angyal

Egy mai szentképfestő meghívja barátját a műtermébe. Ahogy nézegetik az alkotásokat, az egyik előtt a vendég harsány kacajra fakad.

- Te! – bök a főalak felé. – Itt hat ujjat festettél az angyal kezére.

- Hát aztán? – önéreteskedik a művész. – Mi van abban?

- Tulajdonképpen semmi. De angyalt hat ujjal még sohasem láttam.

- És ötujjú angyalt láttál?!

Állandó alkalmaink

Kedd:	19,00	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
	19,30	Énekóra
Péntek:	18,00	Tini Ifi
Vasárnap:	9,00	MKBK, Imaóra
	9,00	Gyermek Bibliakör
	10,00	Istentisztelet
	16,00	Törekvők órája
	17,00	Istentisztelet
	18,30	Énekóra

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Dr. Almási Mihály
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

SZERETET - SZOLGÁLAT A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban